

ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ



ГЛАВА 1

Соломоновата песен на песните.

² Нека ме целуне с целувките на устата си, Защото любовта ти е по-желателна от виното.

³ Твоите масла са благоуханни; Името ти е ароматно като изляено масло; Затова те обичат девиците.

⁴ Привлечи ме; ние ще тичаме след тебе. Царят ме въведе във вътрешните си стаи; Ще се радваме и ще се {В изданието от 1940 г. "се" липсва.} веселим за тебе, Ще спомняме твоята любов повече от виното; С право те обичат!

⁵ Черна съм, но хубава, ерусалимски дъщери, Като кидарските шатри, като Соломоновите завеси.

⁶ Не ме гледайте, че съм почерняла, Понеже слънцето ме е припърлило. Синовете на майка ми, като се разгневиха на мене, Поставиха ме пазачка на лозята; Но своето лозе не опазих.

⁷ Каж ми ти, кого люби душата ми, Где пасеш стадото си, где го успокояваш на пладне; Че защо да съм като една, която се скита Край стадата на твоите другари?

⁸ Ако ти не знаеш, хубавице между жените, Излез по дирите на стадата И паси яретата си при шатрите на овчарите.

⁹ Уподобих те, любезна моя, На конете от Фараоновите колесници.

¹⁰ Красиви са твоите бузи с плетенки, И шията ти с огърлици.

¹¹ Ще ти направим златни плетеници Със сребърни копчета.

¹² Докато царят седи на трапезата си, Нардът ми издава благоуханието си.

¹³ Възлюбеният ми е за мене като китка от смирна, Която лежи между гърдите ми.

¹⁴ Възлюбеният ми е за мене като кипрова китка В лозята на Енгади.

¹⁵ Ето, хубава си, любезна моя, ето, хубава си; Очите ти са като на гълъбите.

¹⁶ Ето, хубав си, любезни ми, да! приятен си; И постелката ни е зеленината.

¹⁷ Гредите на къщите ни са кедрови, Дъските ни са кипарисови.

ГЛАВА 2

Аз съм роза Саронова И долиński крем.

² Както е кремът между тръните; Така е любезната ми между дъщерите.

³ Както ябълката между дърветата на сада, Така е възлюбеният ми между синовете;

- Пожелах сянката му и седнах под нея, И плодът му бе сладък в устата ми.
- ⁴ Доведе ме в дома на пированието, И знамето му над мене бе любов.
- ⁵ Подкрепете ме с млинчета, разхладете ме с ябълки Защото съм ранена от любов.
- ⁶ Левицата му е под главата ми, И десницата му ме прегръща.
- ⁷ Заклевам ви, ерусалимски дъщери В сърните и в полските елени. Да не възбудите и да не събудите любовта ми преди да пожелае.
- ⁸ Гласът на възлюбения ми! ето, иде той, Скача по горите, играе по хълмовете.
- ⁹ Възлюбеният ми прилича на сърна или на млад елен; Ето стои, зад стената ни, Гледа в прозорците, Надзърта през решетките.
- ¹⁰ Проговаря възлюбеният ми и казва ми: Стани, любезна моя, прекрасна моя, и дойди;
- ¹¹ Защото, ето, зимата се измина, И дъждът престана и отиде си;
- ¹² Цветята се явяват по земята, Времето на птичето пеене {Или: На резитбата.} пристигна, И гласът на гургулицата се чува в нашата земя;
- ¹³ По смоковницата зреят първите й смокини, И лозята цъфтят и издават благоухание. Стани, любезна моя; прекрасна моя, та дойди.
- ¹⁴ О гълъбице моя, в пукнатините на скалата, В скришните места на стръмнините, Нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти; Защото гласът ти е сладък, и лицето ти прекрасно.
- ¹⁵ Хванете ни лисиците, Малките лисици, които погубват лозята; Защото лозята ни цъфтят.
- ¹⁶ Възлюбеният ми е мой, и аз негова; Пасе стадото си между кремовеите.
- ¹⁷ Догде повече дневният хладен ветрец и побягнат сенките, Върни се, възлюбени ми, и бъди като сърне Или млад елен по назъбените планини.

ГЛАВА 3

- П**рез нощта на леглото си потърсих онзи, когото обича душата ми; Потърсих го, но не го намерих.
- ² Рекох: Ще стана сега и ще обиколя града По улиците и по площадите, Ще търся онзи, когото обича душата ми Потърсих го, но не го намерих.
- ³ Намериха ме стражарите, които обхождат града; Попитах ги: Видяхте ли онзи, когото обича душата ми?
- ⁴ А малко като ги отминах Намерих онзи, когото обича душата ми; Хванах го, и не го пуснах Догде го не въведох в къщата на майка си, И във вътрешната стая на оная, която ме е родила.
- ⁵ Заклевам ви, ерусалимски дъщери, В сърните и в полските елени, Да не възбудите и да не събудите любовта ми преди да пожелае.
- ⁶ Коя е тая която възлиза от пустинята като стълбове дим, Накадена със смирна и ливан, с всякакви благоуханни прахове от търговеца?
- ⁷ Ето, носилката е на Соломона; Около нея са шестдесет яки мъже от Израилевите силни
- ⁸ Те всички държат меч и са обучени на война; Всеки държи меч си на бедрото си поради нощни страхове.
- ⁹ Цар Соломон си направи носилка От ливанско дърво:
- ¹⁰ Стълбчетата й направи от сребро, Легалището й от злато, постелката й от морав

плат; Средата ѝ бе бродирана чрез любовта на ерусалимските дъщери.

¹¹ Излезте, сионови дъщери, та вижте цар Соломона С венеца, с който го венча майка му в деня на женитбата му, И в деня, когато сърцето му се веселеше.

ГЛАВА 4

Ето, хубава си, любезна моя; ето хубава си; Очите ти под булото са като гълъбови; Косите ти са като стадо кози Налягали по Галаадската планина;

² Зъбите ти са като стадо ново-стрижени овце Възлизащи от къпането; Те са всички като близнета {Или: Чифтове.}, И не липсва ни един между тях;

³ Устните ти са като червена прежда, И устата ти прекрасни; Челото ти под булото е Като част от нар;

⁴ Шията ти е като Давидова кула Съградена за оръжейница, Гдето висят хиляда щитчета. - Всички щитове на силни мъже;

⁵ Двете ти гърди са като две сърнета близнета, Които пасат между кремове.

⁶ Догде повее дневният хладен ветрец и побягнат сенките Аз ще отида в планините на смирната и в хълма на ливана.

⁷ Ти си все красива, любезна моя; И недостатък няма в тебе.

⁸ Дойди с мене от Ливан, невесто, С мене от Ливан; Погледни от върха на Амана, От върха на Санир и на Ермон, От леговищата на лъвовете, от планините на рисовите.

⁹ Пленила си сърцето ми, сестро моя, невесто, Пленила си сърцето ми с един поглед от очите си, С една огърлица на шията си.

¹⁰ Колко е хубава твоята любов, сестро моя, невесто! Колко по-добра е от виното твоята любов, И благоуханието на твоите масла от всякакъв вид аромати!

¹¹ От устните ти, невесто, капе мед като от пита; Мед и мляко има под езика ти; И благоуханието на дрехите ти е като миризмата на Ливан.

¹² Градина затворена е сестра ми, невестата, Извор затворен, източник запечатан.

¹³ Твоите издънки са рай от нарове С отборни плодове, кипър с нард,

¹⁴ Нард и шафран, тръстика и канела, С всичките дървета доставящи благоухания като ливан, Смирна и алой, с всичките най-изрядни аромати.

¹⁵ Градински извор си ти, Кладенец с текуща вода, и поточета от Ливан.

¹⁶ Събуди се, северни ветре, и дойди южни, Повей в градината ми, за да потекат ароматите ѝ. Нека дойде възлюбеният ми в градината си И яде изрядните си плодове.

ГЛАВА 5

Дойдох в градината си, сестро моя, невесто; Обрах смирната си и ароматите си; Ядох медената си пита с меда си; Пих виното си с млякото си. Яжте, приятели; Пийте, да! изобилно пийте, възлюбени.

² Аз спях, но сърцето ми беше будно; И ето гласът на възлюбения ми; той хлопна и казва: Отвори ми, сестро моя, любезна моя! Гълъбице моя, свършена моя; Защото главата ми се напълни с роса, Косите ми с нощни капки.

³ Но аз си рекох: Съблякох дрехата си, - как да я облека? Умих нозете си, - как да ги окалям?

⁴ Възлюбеният ми провря ръката си през дупката на вратата; И сърцето ми се смути

за него.

⁵ Аз станах да отворя на възлюбения си; И от ръцете ми капеше смирна, И от пръстите ми плавка смирна, Върху дръжките на ключалката.

⁶ Отворих на възлюбения си; Но възлюбеният ми беше се оттеглил, отишъл бе. Извиках: Душата ми ослабваше когато ми говореше! Потърсих го, но не го намерих; Повиках го, но не ми отговори.

⁷ Намериха ме стражарите, които обхождат града, Биха ме, раниха ме; Пазачите на стените ми отнеха мантията.

⁸ Заклевам ви, ерусалимски дъщери, ако намерите възлюбения ми, - то що? Кажете му, че съм ранена от любов.

⁹ В що различава твойт възлюбен от друг възлюбен, О ти прекрасна между жените? В що различава твойт възлюбен от друг възлюбен Та ни заклеваш ти така?

¹⁰ Възлюбеният ми е бял и румен, Личи и между десет хиляди.

¹¹ Главата му е като най-чисто злато; Косите му са къдрави, черни като гарван;

¹² Очите му, умити в мляко, и като прилично вложени скъпоценни камъни, Са подобни на очите на гълъби при водните потоци;

¹³ Бузите му са като лехи с аромати, Като бряг с благоуханни растения; Устните му са като кремове, от които капе плавка смирна;

¹⁴ Ръцете му са като златни цилиндри покрити с хрисолит; Тялото му е като изделие от слонова кост украсено със сапфири;

¹⁵ Краката му са като мраморни стълбове Закрепени на подложки от чисто злато; Изгледът му е като Ливан, изящен като кедрове;

¹⁶ Устата му са много сладки; и той цял е прелестен. Такъв е възлюбеният ми, и такъв е приятелят ми, О ерусалимски дъщери.

ГЛАВА 6

Где е отишъл твойт възлюбен, О ти прекрасна между жените? Где е свърнал твойт възлюбен, - Та да го търсим и ние с тебе?

² Моят възлюбен слезе в градината си, в лехите с ароматите, За да пасе в градините и да бере крем.

³ Аз съм на възлюбения си, и възлюбеният ми е мой; Той пасе стадото си между кремовете.

⁴ Хубава си, любезна моя, като Терса, Красива като Ерусалим, Страшна като войска със знамена.

⁵ Отвърни очите си от мене, Защото те ме обладаха. Косите ти са като стадо кози Налягали по Галаад;

⁶ Зъбите ти са като стадо овце възлизаци от къпането; Те са всички като близнета {Или: Чифтове.}, и не липсва ни един между тях,

⁷ Челото ти под булото е Като част от нар.

⁸ Има шестдесет царици, и осемдесет наложници, И безброй девойки;

⁹ Но една е гълъбицата ми, съвършената ми. Тя е безподобната на майка си, отборната на родителката си; Видяха я дъщерите, и рекоха: Блазе й! Да! цариците и наложниците, и те я похвалиха.

¹⁰ Коя е тая, която поглежда като зората, Красива като луната, чиста като слънцето, Страшна като войска със знамена?

¹¹ Слязох в градината на орехите За да видя зелените растения в долината. Да видя дали е напъпило лозето, И да ли са цъфнали нарове.

¹² Без да усетя, ожидането ми ме постави Между колесниците на благородните ми люде.

¹³ Върни се, върни се, о суламко; Върни се, върни се, за да те погледаме! Какво ще видите в суламката? Нещо като борба между две дружини!

ГЛАВА 7

Колко са красиви нозете ти с чехлите, дъщерьо княжеска! Твоите закръглени бедра са подобни на огърлица, Изделие на художнически ръце;

² Пътът ти е като обла чаша, от която не липсва подправено вино; Коремът ти е като житен копен ограден с кремове;

³ Двете ти гърди са като две сърнета близнета;

⁴ Шията ти е като стълб от слонова кост; Очите ти са като водоемите в Есевон към портата Бат-рабим; Носът ти е като ливанската кула, Която гледа към Дамаск;

⁵ Главата ти върху тебе е като Кармил, И косите на главата ти като мораво; Царят е пленен в къдриците им.

⁶ Колко си хубава и колко приятна, О възлюбена, в очарованията си!

⁷ Това твое тяло прилича на палма. И гърдите ти на гроздове.

⁸ Рекох: Ще се възкача на палмата, ще хвана клончетата й; И, ето, гърдите ти ще бъдат като клончетата на лоза, И благовонието на дъха {Еврейски: Носа.} ти като ябълки,

⁹ И устата {Еврейски: Небцето.} ти като най-хубаво вино, - Кое то се поглъща гладко за възлюбения ми, Като се хлъзга през устните на спящите.

¹⁰ Аз съм на възлюбения си; И неговото желание е към мене.

¹¹ Дойди, възлюбени мой, нека излезем на полето, Да пренощуваме по селата,

¹² Да осъмнем в лозята, да видим напъпила ли е лозата, Появил ли се е крехкият грозд и цъфнали ли са нарове; Там ще ти дам любовта си.

¹³ Мандрагоровите ябълки издават благоухание; И върху вратата ни има Всякакви изрядни плодове, нови и стари, Които съм запазила за тебе, възлюбени мой.

ГЛАВА 8

Дано ми беше ти като брат, Който е сукал от гърдите на майка ми! Когато те намерех във щях да те целуна, Да! и никой не щеше да ме презре.

² Взела бих те и завела В къщата на майка си, за да ме научиш; Напоила бих те с подправено вино И със сок от нарове си.

³ Левицата му би била под главата ми, И десницата му би ме прегърнала.

⁴ Заклевам ви, ерусалимски дъщери, Да не възбудите нито да събудите любовта ми, Преди да пожелае.

⁵ Коя е тая, която идва от пустинята Опираща се на възлюбения си? Аз те събудих под ябълката; Там те роди майка ти, Там те роди родителката ти.

⁶ Положи ме като печат на сърцето си, Като печат на мишцата си; Защото любовта е силна като смъртта. Ревността е остра като преизподнята, Чието святкане е

святкане огнено, пламък най-буен.

⁷ Много води не могат угаси любовта, Нито реките могат я потопи; Ако би дал някой целия имот на дома си за любовта, Съвсем биха го презряли.

⁸ Ние имаме малка сестра, и тя няма гърди. Що да направим за сестра си в деня, когато стане дума за нея?

⁹ Ако бъде стена ще съградим на нея сребърни укрепления; И ако бъде врата, ще я обградим с кедрови дъски.

¹⁰ Аз съм стена, и гърдите ми са като стълбовете ѝ; Тогава бях пред очите му като една, която е намерила благоволение {Еврейски: Мир.}.

¹¹ Соломон имаше лоза във Ваалхамон; Даде лозето на наематели; За плода му всеки трябваше да донесе хиляда сребърника.

¹² Моето лозе, собствеността ми, е под моята власт {Еврейски: Е пред мене.}; Хилядата нека са на тебе Соломоне, И двеста на ония, които пазят плода му.

¹³ О ти, която седиш в градините, Другарите внимават на гласа ти; Дай ми и аз да го чуя.

¹⁴ Бързай, възлюбени мой, И бъди като сърне или еленче Върху планините на ароматите.

For other languages please go to www.wordproject.org